

EuroMeduc Bellaria oktober 2009

Kongressen EuroMeduc hölls 21-24 oktober i Bellaria, Italien som avslutning på en serie konferenser och seminarier kring Media Literacy, en av, enligt EU, åtta grundkompetenser inom livslångt lärande. Övergripande information om hela EuroMeduc-arbetet finns på www.euromeduc.eu



Inledningstalare och huvudtalare, David Buckingham, London University, presenterade en strukturerad och grundläggande bild av media literacy och landskapet runt begreppet. Buckingham talar om möjligheter, faror och risker och menar att tekniska förändringar alltid och också handlar om ekonomiska och kulturella förändringar.

Media literacy och digital literacy är två olika företeelser med olika mål och med olika utgångspunkt. Den i det här sammanhanget rådande [definitionen på media literacy handlar](#) om tillgång till och förmåga att förstå och kommunicera med medier. När man talar om digital literacy, motsvarande digital kompetens på svenska, fokuserar man mer på den tekniska kompetensen. Media literacy bidrar med kritiska verktyg som gynnar socialt deltagande och aktivt medborgarskap. Verktyg som ger oss möjlighet att tala med andra än de i rummet, i skolsammanhang t ex att elever kan nå utanför sitt klassrum.



Under de år som EU intresserat sig för media literacy har ordvalet växlat från kommunikation till rekommendation. Ett av kongressens syften är att verka för en policy kring media literacy. Buckingham sammanfattar den rådande diskussionen kring media literacy med att konstatera att vi kanske pratar om samma sak men använder olika ord men det kan också vara så att vi talar om olika saker men använder samma ord. Kanske behöver vi närma de olika

begreppen till varandra, säger han och presenterar en egen konstruktion, digitalt deltagarskap, och menar att man på så sätt aktiverar begreppet digital kompetens.

Flera av de övriga huvudföreläsarna återknöt till David Buckingham i sina framföranden men även andra tankar framfördes som:

- Vad är nytt med nya medier?
- Mytologiserandet av en digital generation – en sentimental bild av barn och unga.
- Vem är de digitala invandrarna?
- IKT - nya medier vad betyder skillnaden i språkbruk?
- Det är lärarna som ser problemen med de nya medierna inte barnen. Barn leker på samma sätt som de gjort förr.
- Det stora problemet handlar om hur vi betar oss hur vi känner oss trygga med medier.
- I vissa europeiska länder är nivån på media literacy extremt hög i andra finns ingen nivå alls.
- Media literacy överbrygger svårigheterna i att förstå nya medier.
- Vad mäter vi när vi mäter media literacy, mäter vi kanske kulturella skillnader?
- Före 2004 tänkte man inte på mobiltelefoner som media.
- Media är ett bra sätt att försöka förstå en annan kultur.
- Hur formar medier den europeiska identiteten?

I en rad olika workshop berättade kongressdeltagare om projekt och verksamheter de deltar i. Många söker samarbetspartners och sammanhang att knyta sina idéer till. Några exempel:

Media Education Wales, pedagogisk videoredigerings resurs

<http://www.mediaedwales.org.uk/pagesEnglish/home/Home.htm>

Moving Image Arts, Film i Skolan i Nordirland

<http://www.northernirelandscreen.co.uk/page.asp?id=42>

ACMA, Australiens motsvarighet till IT för Pedagoger/ ACMA

<http://cybersmart.gov.au/>

Mediacoach,(information på holländska)

<http://www.miramedia.nl/sitebuilder/index.asp?nodeid=403>

(Jag har fler exempel för den som är intresserad)

Avslutningstalade gjorde Jacques Piette, University of Sherebrooke i Canada. Piette talar om en skola vars förutsättningar har stora likheter med den i Malmö. Klasser med barn från alla världsdelar och kanske tio olika modersmål kräver ett nytt förhållningssätt menar han. Många lärare vill ha färdiga pedagogiska paket utan personliga intentioner. Mediepedagogiken rymmer ett personligare anslag. Lärare

repeterar ofta modeller i stället för att skapa nya egna och tycker att mediepedagogik är för svårt och komplext.



Läraren måste vara intresserad av det som rör elevernas liv. Och eleverna behöver verktyg och möjligheter att producera och kommunicera sin kunskap. De mediebudskap som når och påverkar barn och unga kommer främst från USA, det är det innehållet de behöver kunna tolka och förstå. Lärare behöver därför förstå de medierna för att kunna genomföra en undervisning som når de unga med det som är viktigt för dem.

Glappet mellan teori, som det framställdes i föreläsningar, och praktik, som presenterades i workshopform, var väldigt stort. Även framställningsformen var överlag väldigt enahanda och huvudsakligen i form av traditionella föreläsningar med i bästa(?) fall en text-powerpoint som enda övrigt media. Få föreläsare illustrerade eller underströk sina tankar och teorier med exempel t ex i form av videoklipp. Något som är väldigt vanligt i liknande sammanhang i Sverige.

I presentationen av det EU-projekt som jag är med i kände vi oss därför extra nöjda när vi kunde visa Chris Munseys och särskoleelevernas animation från Nya Stenkulaskolan och berätta om hur projektet växte fram. I få Europeiska länder finns en film- och mediepedagogisk verksamhet som liknar den Svenska. Skolbio är okänt och överhuvudtaget ser den pedagogiska verksamheten mer ut som det gjorde på 50- och 60-talet i svensk skola. Även de mest inbitna media literacy-förespråkare förmedlar en syn på barn som en annan slags och mindre utvecklade människor än vuxna.

Ina Alm
mediepedagog